

Chỉ tại thử... nghiện!

Anh Nguyễn Đức Nam - 27 tuổi, quê Bình Dương, làm nghề sửa chữa ô tô tại Hà Nội. Vợ Nam là một cô gái Bình Dương xinh đẹp, nét na vừa sinh cho anh một cậu con trai đầu lòng khá khinh. Đầu xuân 2004, Nam xin phép ba má ra Hà Nội kiếm việc làm đồng thời đưa vợ con đi theo.

Là thợ giỏi tay nghề, thu nhập của Nam khá ổn định. Hàng ngày cô vợ ở nhà cơm nước giặt giũ, trông con. Cuộc sống vợ chồng trẻ hạnh phúc, thuận hoà. Thấy con trẻ gần mẹ hay khóc quấy, mẹ nó chẳng lúc nào được nghỉ ngơi, Nam cho con đi nhà trẻ.

Con đã đi nhà trẻ, những lúc xong việc dọn dẹp, cơm nước vợ Nam chẳng còn việc gì làm. Kể cũng buồn.

Nơi vợ chồng Nam thuê trọ là một khu đất ruộng của một gia đình ở phố Cầu Đất. Chủ nhà xây khu đất này làm nhiều phòng nhỏ cho trọ bình dân. Nơi đây có rất nhiều thành phần đến thuê nhà: Những người bán hàng rong, xe ôm, những đôi già nhân ngãi non vợ chồng và ba bốn cô cave cùng cảnh ngộ thuê chung một căn phòng. Các ả cave đêm đi “làm”, ngày ngủ. Lúc rảnh rỗi, vợ Nam thỉnh thoảng sang phòng các ả chơi. Lúc đầu nghe những chuyện của các ả, vợ Nam thấy chướng tai lắm. Nhưng rồi gần mực thì cũng dễ đen. Dần dà, những câu chuyện của các ả mùi mẫn, hấp dẫn vợ Nam.

Mỗi khi ngủ dậy, các ả cave chụm đầu vào nhau hít... thuốc. Thấy vậy, vợ Nam tròn mắt kinh ngạc. Biết chuyện, Nam đe vợ: “Em không được đến gần bọn xấu. Toàn những quân mất dạy đấy...”.

Vợ Nam từ miền quê xa xôi ra đây, làm gì có bè bạn. Ban ngày, những người lương thiện đều tũ đi muôn nơi để làm việc. Cả dãy nhà dài rộng vắng ngắt. Không chơi với họ, vợ Nam còn biết chuyện gẫu với ai.

Nhìn các ả hít hít khói, mắt mơ màng như say như đắm, sau đó họ tỉnh táo, nói năng “bốc lửa”, thần sắc hùng hực. Vợ Nam thấy hay hay, tự nhủ: “Ước gì mình được thử xem nó thế nào nhỉ!”. Và thế là việc phải đến đã đến: Các ả cave đã kéo vợ Nam chụm đầu cùng...hít!

Từ không đến có thì khó, nhưng từ một đến hai thì dễ. Vợ Nam nghiện từ bao giờ cô cũng chẳng nhớ. Lúc đầu còn nhẹ, cô bớt tiền nội trợ hàng ngày, rút lỏi tiền cất trong tủ để mua thuốc hít. Nam hoàn toàn không biết sự đổi thay của vợ.

Một buổi chiều gần đây, vừa dắt xe đến cổng, chị bán hàng rong trọ phòng bên đưa cho Nam chìa khoá vợ gửi. Bức thư vợ Nam để trên bàn có đoạn: "Tha lỏi cho em, vì em đã sa vào nghiện hút. Tất cả vì em không làm chủ được chính bản thân mình. Em làm khổ anh và con. Em phải ra đi. Tất cả lỗi tại em. Tại em tất cả...".

Đọc thư xong, Nam thấy trời đất quay cuồng. Anh không ngờ vợ anh lại có thể nghiện ma tuý. Anh thấy mình có lỗi với ba má. Anh quyết đi tìm vợ để an ủi cô, để giúp cô cai nghiện.

Vợ Nam đi làm cave để lấy tiền hút. Nam đã tìm thấy vợ, đưa về nơi thuê trọ. Anh nghĩ việc giúp vợ cai nghiện. Nhưng, ít lâu sau, chị lại bỏ Nam, bỏ con ra đi. Lần này anh không thể tìm được cô. Cô đã đi “làm ăn” ở nơi khác...

Cách đây ít ngày, Nam nhận được giấy thông báo của trại Cải tạo nhân phẩm ở Hà Nội gửi về chính quyền địa phương! Ba mẹ anh lại là người biết trước việc đau lòng này. Biết nói thế nào với cha mẹ. Ruột gan anh rối bời. Anh cảm giận mấy đứa con gái hư hỏng ở trọ cùng khu đã làm hỏng vợ anh. Đợi vợ mãn hạn cải tạo, anh sẽ đưa gia đình về quê sinh sống, nhưng chẳng biết hạnh phúc có trở lại như cũ được không?

Lê Hạ